

Při proti pokřebování ústavu p. Horáka spadly 2 zdejší dělnické donaty, při činnosti bylo v noci zasypano 5 osob, z nichž 2 osoby, matka se synem - p. Marie Franců a Bedřich Franců-Hetý, oba katolíci zabitou, zbylé tři byli zachráněni dělníky z Waltrovy továrny v Jinonicích.

Na blízkém Tarkáně přišlo o život 13 lidí, mezi nimi i celá domácnost lékaře Černického i s malým děckem. Všechny těchto 22 osob leželo vedle sebe v této malé kapličce, odkud byly za týden společně vyedvázeny a uloženy na svých hřbitovech, většinou v Radlicích až do Malovanské, některí byli pak i dále převezeni.

Každý z věrných Čechů očekával již toužebně konec dlouhé a opilující války. Revoluce 5.-9. května 1945 probíhala v Radlicích celkem krátce až na dvě hodiny, pl. Medvědovou, odoru po řečnicích výzvou a posláním, slévací ve Waltrovce; oba byli katolíci, byli zastřeleni Rěmici v okrese. Na ráno v Jinonicích byli totiž Vlasovci, kteří statečně hájili Radlice a zadržali postupující německé SS manly od Jilovce. Větší počet občanů radlických přišel také o život na jiných místech Prahy, kterou tam krdličky hájili až do posledního vedení. Ve středu ráno 9. května 1945 osvobodila pak ruská armáda Radlice úplně.

Kaplička byla pak péčí smíchovského administrátora a vikáře, místostarosty radny Jaroslava Vlasáka opravena a vyztužována. Oprava kaple byla současná a trvala téměř rok, protože po válce nebyly k dostání ani potřebné kovy ani řemeslníci. Nebyly nikde k sehnání prejzy pro krytou, také řadu měsíců až do konce září 1946 byla odkryta a vydána deštivě. Když prováděl architekt Rosenbaum ze Smíchova a co jindy během několika dnů by se porádilo, trvalo rok. Kaple bude s Boží pomocí posvěcena a odovzданa bohoslužbě, která více jak 10 let zde konána nebyla.

Na truhlu pastýř zapál 5. října 1946

Václav Šťivanec, kanonik, římskokatolický

M. ř. rad.
Jaroslav Vlasák,
místostarosta
a ředitel

Razítka:

Arciděkanský úřad na Smíchově